



Rozhovory se životem

58

OBSAH

Mlčení-----	3
Aktivity andělů-----	5
Příběh o fíkovníku-----	6
Zbraně světla-----	8
Výchova dětí-----	13
Několik slov na závěr-----	18

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

MLČENÍ

Milí přátelé!

Už dříve jsem se významu mlčení věnoval, ale vy jste poslouchali jedním uchem a druhým zase vše vypustili. Ale na onom světě byste nám jednou mohli vyčíst, že jsme vás na některé věci neupozornili.

Každý duchovní učitel zodpovídá za správnost předaného. Ale pokud jste už poučení dostali, je zodpovědnost již na vás.

Všichni rádi povídáte, to vás baví. Žijete však v epoše Vodnáře, a proto musíte znát význam mlčení. V době Ryb se člověk soustředil pouze na hmotu, význam mlčení nechápal. Ovšem v současné době může člověk růst jen mlčením. Co je silně vyvinuto, musí být odbouřáno. Jen tak můžete využít inspiraci, předtuchu, pak se můžete duchovně vyvíjet. Člověk doby Vodnáře již má být člověkem duchovním. Proto je tak důležité umět se ztišit, zmlknout. Mluvte proto méně, mlčte i v denním životě. Moudří lidé to praktikovali odpradáвна. Tam, kde se mnoho mluví, tam bývá velmi málo pravdy.

Pamatujte: Vaše v ty mají být pravdivé, jasné, jednoznačné, stručné a promyšlené. Ne íkejte také nic negativního a zbytečného.

Moji milí, však znáte přísloví: „Mluviti stříbro, mlčeti zlato.“ Takže toto téma není vlastně pro vás nic nového. Přesto význam mlčení nedoceňujete.

Pomohu vám podobenstvím: Představte si dvě mince, jedna je zlatá, druhá stříbrná. Po určité době se stříbrná mince vždy pokrývá tmavou patinou. Ztratila lesk i barvu. Zato zlato se stále třpytí! Chápete už?

Mnozí si uvědomili pravdivost mého tvrzení. Ano, zbytečná mluva vás pokrývá zbytečnou šedí, avšak mlčení vás nezatíží.

Takže, pokud jste pozorně sledovali moji úvahu a zapamatujete si ji, bude to pro vás velmi dobré. Vy, kteří hodně mluvíte, pamatujte,

že takové mlácení prázdné slámy škodí. Mějte na zřeteli, že povlak je třeba odstranit! Pak se objeví znovu třpyt.

Všichni velcí duchové, kteří kdy žili na Zemi, dokázali ve vhodné chvíli ztichnout! Uměli ve správném okamžiku mlčet.

Jen mluvká bezmyšlenkovitě žvaní a rád se poslouchá. Uvědomte si, kdo má radost z takového lidského mluvení! Kdo skrze vás v takovém případě mluví! Kdo chce, abyste se potáhli temným povlakem. Kdo chce, abyste mu sloužili. Negativní síly! Nechcete-li, abyste tak dopadli, uberte na počtu svých hovorů.

Věřte, každou myšlenku, každické slovo, kterým jste sebe i své bližní zatížili, budete muset odčinit. Stejně jako to, co způsobily!

A tak důrazně prosím: Zapamatujte si tyto věty, stále si je opakujte, aby se vám vryly do paměti. To negativní síly usilují, abyste zapomněli.

Říkejte si: „Už nebudu říkat žádná zbytečná, nepříznivá slova!“ Je to bezpodmínečně nutné, přestože si myslíte, že je to tvrdé. Jestliže se totiž ve správném okamžiku naučíte mlčet, nevyšlovit slova se špatnou vibrací, budete schopni zkontrolovat myšlenky dříve, než je zhmotníte ve slova, jež by dopadla na vaše bližní. Tehdy byste se zatížili nejen vy, ale i oni a museli byste vše odčinit. A ještě něco. Pokud se naučíte za takové situace mlčet, získáte mnohem více síly i koncentrace na to, jak se správně vyjádřit.

Uvědomte si obrovský význam toho, co jste se právě dozvěděli. Velmi, opravdu velmi vám to pomůže.

Člověk, který umí mlčet, získal zdroj síly a dobral se další pravdy. Pamatujte, je třeba mluvit jen tehdy, chcete-li dosáhnout určitého cíle. Mějte na zřeteli, co mohou nevhodná slova způsobit.

Vypělí lidé svoji zkušenost sdělili takto: „Čím víc se v tichu a mlčení oddáme klidu, tím více se otevíráme proudu Boží milosti. Tehdy se stáváme vodičem nevyčerpatelné Boží síly.“

AKTIVITY ANDĚLŮ

Jsme andělé, služebníci a jsme Kristem určeni plnit úkoly, které nám dávají vysocí Boží poslové. S volbou vhodných myšlenek pro vás nám pomáhají Marta a Nikodémus.

Existují různé andělské hierarchie a podle náročnosti poslání jsou ku pomoci určováni různí andělé. Kupříkladu mně určil Kristus, abych pomáhal pozemské Ježíšově Matce Marii. V každém případě všechna andělská sdělení jsou v souladu se zákony Stvořitele, respektují přírodní zákonitosti a Boží posly, jež v nich působí. Sdělení chtějí probudit všude tam, kde je to možné, lásku mezi lidmi. Posilujeme člověka v životě pravé víry, v jeho morálce, soustředujeme se na vysvětlování jevů vzniklých vlivem zákona příčiny a následku.

Poselství andělů poznáte podle toho, že pomáhají všem, bez ohledu na vyznání, protože stojíme nad pozemskými náboženstvími. S láskou pomáháme duchovnímu vzestupu lidstva.

Nepodporujeme egoismus člověka, to dělají jen ti, kdo odpadli od Boha. Díky naší podpoře zažíváte různé příznivé stavy a události, jež nazýváte štěstí.

Neodsuzujeme nikoho. Pokud je to náš úkol, ukazujeme na nutnost duchovního růstu, čistoty vašeho nitra a radostného žití. Naše skupina má dále za úkol člověka, jenž se ocitl v nouzi, těšit.

Jestliže nás zavolá váš anděl strážný - váš duchovní průvodce, protože on sám pomoc poskytnout nedokáže, jsme pověřeni mu ze všech sil pomáhat. Není to tedy tak, jak se někteří domnívají, že nemůžeme být s nimi v kontaktu, neboť jsme od nich daleko a nezajímáme se o ně.

Od doby, co byla Matka Marie povolána zpět do nebeské říše, ji lidé různých vyznání uctívají. Těší nás to. Proto se stále častěji odehrávají na posvátných místech Země události přesahující přírodní zákony – dochází k uzdravení, zjevení, pomoci apod. Protože lidé, kteří tam jsou, hluboce věří ve Stvořitele, v pomoc Krista, Matky Marie a Božích poslů. Duševní struktura přítomných lidí tuto pomoc tedy umožňuje. Je samozřejmé, že se na pomoci podílíme i my.

Pak anděl skončil.



PŘÍMĚR O FÍKOVNÍKU

březen 2010

Chtěl bych se věnovat diskusi Ježíšových učedníků o fíkovníku. Fíkovník byl neplodný, a proto na pokyn Ježíšův uschl - jeho duše byla z materiálního šatu odstraněna.

Protože pak ale diskuse učedníků o této události nevedla k žádnému duchovnímu výsledku, Ježíš zakročil: „V ráji je pět stromů, ze kterých ani v zimě ani v létě listy neopadávají. Kdo je pozná, neochutná duchovní smrt.“

Listy těchto „pět stromů“ jsou vytvořeny z duchovního světla, a proto nevadnou a neopadávají. Jsou to symboly života. Plody stromů plných duchovních energetických vibrací se živí ten, kdo procitl k duchovnímu životu. Plody ho živí a neubývá jich.

Tak chtěl Ježíš vysvětlit hojnost - nekonečnost lásky, energie, pravdy, moudrosti a věčného života. Jeho výpověď se týká duchovních bytostí, které budou v zářivém světle Boží prajiskry vědomě žít. Budou

opět zrozeni do světla Stvořitele a tam v Boží blízkosti věčně a vědomě žít.

Ještě něco jim Ježíš pravil: „Blahoslavený ten, kdo byl, než musel začít žít. Budete-li mými učedníky, budete-li mne následovat, pak vám i kameny budou sloužit.“

Co tím řekl? „Dřív než byl Abrahám, byl jsem já,“ řekl ještě Ježíš. Ježíš coby Kristus vstoupil do duchovního života před Abrahamem. Neboť každá Boží jiskra, která zůstala věrná a čistá, přebývá před každým vesmírným ztělesněním u Boha, svého Stvořitele.

Proto blaze tomu, kdo zná a podle toho žije! Pokud si člověk uvědomí, že je dědicem Světla, dokáže sám proměnit kameny a díky své síle také probudit zkamenělé duše a nasměrovat je k dobru a ve prospěch lidstva. Neboť všichni toužebně očekávají svůj vzestup.

Od Stvořitele jste obdrželi schopnost myslet. Tak ji tedy využijte - k duchovnímu prozření.



Víra znamená

- *pamatovat, že i když mi má cesta připadá jako noc, Bůh mne vidí a neomylně vede.*
- *vytrvat a jít dál, přestože se cítím k smrti vyčerpaný, zklamaný, zbavený iluzí, zoufale vyprahlý, opuštěný; znamená stále jít dál a čerpat už jen z Jeho síly.*
- *pochopit, že Bůh po mně hlavně chce, abych mu dovolil mne milovat.*
- *vzdát se svých požadavků na změnu druhých a očekávat, že Bůh ví, co je nutné změnit ve mně.*
- *důvěřovat Bohu, když druhého v lásce napomínám a riskuji tím odmítnutí.*

internet

ZBRANĚ SVĚTLA

Milí sourozenci, jsem přesvědčen, že někteří z vás stále nemají jasno, co jsou to zkoušky ducha a jaký mají pro vás význam.

Mnozí z vás se ohradí: „Nejsem přece duch, já jsem člověk!“ Ovšem člověkem jste z malé části, z té větší jste skutečně duch! Ona krátká doba, během níž jste lidmi, představuje pouhý časový zlomek, kratičký úsek ve srovnání s eóny vaší existence.

Těší vás úspěchy, které jste dosáhli ve zkouškách tohoto života či během životů minulých. Radujete se z objevované duchovní pravdy i z toho, že jste se dostali k Bohu trochu blíže. O všem ostatním plní hořkosti řeknete: „Tehdy jsem nebyl ještě tak daleko, a proto jsem, bohužel, byl často během zkoušek sveden.“

Moji milí, které zbraně vám pomohou, abyste ve svém boji obstáli? Zbraně Světla!

Patří mezi ně silná vůle – ale tu má člověk vašeho vývojového stupně slabou – a také pravá nezištnost.

Jen málokdo z vás má **silnou v li** jít duchovní cestou! To je základní problém, kterým lidstvo trpí.

Vůli umíte vynaložit, ale jen ve svůj prospěch, a mnohé dokonce získáváte na úkor druhých. Ti vám potom závidí.

Ale taková silná vůle vám škodí, k takovému jednání vás nutí síly temnoty, prospěchářství je zase jejich zbraní.

Právě jste se vnitřně zklidnili, vnímám, jak vámi moje slova hnu-la. Nikdy jsem nebyl člověkem, a tak je pro mne těžké vysvětlit, co dokáže dobře směřovaná pevná vůle. Působí, že za každé situace myslíte na Boha a stále se držíte cesty k Němu. Každý den, ba každý okamžik přináší zkoušky a vy na ně reagujete pocity, myšlenkami, slovy a skutky. Řiďte se pevně Kristovým vzorem – to je ten správný směr, cíl, ke kterému vás vede.

Nezištnost je druhá zbraň Světla. Být nezištný je pro vás snad ještě těžší. Když totiž člověk nemá přání, neorientuje se na hmotu, je nezištný, nekouká, co kde může být pro něj výhoda, ten opravdově věří v Boha. Kristus pravil: „Ani Šalamoun ve svém skvostném rouchu nebyl tak krásně oděn, jako je prostá lilie.“ A když Šalamoun řekl: „Srdce mé, nyní můžeš být šťastné, protože má stáj je plná a všeho mám nadbytek,“ Kristus odpověděl: „Ty bláhový, ještě dnes se za sebe, svoje srdce i duši budeš zodpovídat!“

Kdo se oddá Bohu a svěří mu své starosti, ten je připraven si opravdovou nezištnost osvojit. Díky této zbrani Světla na vás pokušitel nemůže, a tak neselezete. Nepřítel se nemá čeho chytit, protože vás nelákají hmotné statky. Proto zdůrazňuji ještě jednou: Na vašem vývojovém stupni jsou hlavními zbraněmi pro cestu za Světlem pevná vůle a pravá nezištnost.

Dalšími zbraněmi světla jsou ještě **znalost pravdy** a hlavně **víra**. Víra je účinnější, dovede vás dál. Ještě nemůžeme předat vše potřebné, na vašem vývojovém stupni byste vše nepochopili, nejste pro to zralí. Ale víra v pomoc Boha při všech pokušeních vše zastoupí.

Všiml jsem si, že vaše představy toho, jaká má pravá víra být, se velmi liší. A tak do doby, než budete správně pravou víru žít, vás při všech zkouškách povede **d v ra v Boží pomoc**. To už ale, doufám, víte. A pamatujte, když zkoušky přijdou, je současně přítomna Boží láska, Jeho spravedlnost i milosrdenství.

Pevně věřím, že je ve vás zakotvena jistota, že v každém okamžiku vašeho bytí chce pro vás Bůh to nejlepší. Ale pozor, neříkám života, nýbrž bytí. Protože pod pojmem život vy rozumíte pouze život pozemský. Říkám bytí, protože ze Země budete vedeni do věčného bytí.

Pokud pevně věříme v Boha, pak nepochybujeme, že On při nás během zkoušek stojí. Jak to poznáte? V náročné době se silně ozývá vaše svědomí, protože intenzivněji vnímáte blízkost svého duchovního průvodce. Tak se hlásí průvodce, jenž vás chrání. A když se člověk

svědomím řídí, pozná, že mu dobře radí. Ukazuje možnosti, jak ve zkouškách obstát co nejlépe.

Bohužel se však děje ještě něco jiného: jestliže Bůh dovolí vašemu průvodci pomocí svědomí na vás silněji působit, pak se v souladu s Jeho spravedlností k vám smí přiblížit i temnota. A vaše svobodná vůle musí volit mezi Světlem a Tmou, rozhodnout se musí člověk sám.

Satan a jeho nohsledi kladou nástrahy tam, kde mají šanci. Pokud jste takové pokušení poznali, pak víte, co je to hořkost. Ti, kteří to s cestou k Bohu myslí vážně, ji už zažili.

Hořkost zažil také Kristus. Když visel Ježíš na kříži a blížil se jeho konec, zvolal: „Eli, Eli sabatini!” což znamená: „Bože, Bože, proč jsi mne opustil!”

Ježíš byl totiž zvyklý, že se mohl svého Otce prostřednictvím duchovního světa ptát na to, jak lidstvo vzdělávat, jak vychovávat apoštoly, jaké jim předat učení. Však často říkával: „To jsem slyšel od svého Otce... Nemluvím za sebe, říkám to, co mi řekl Otec.“ Na to byl zvyklý, a proto o tom mluvil.

Vžijte se do jeho situace - po celou dobu měl kontakt s vysokým duchovním světem, hovořil s Otcem, a najednou jsou všichni pryč. Zažívá proto pocit hořkosti. Tak se cítíte během různých zkoušek i vy. Ježíš to prožil ve své nejtěžší zkoušce.

Dlouhou dobu byl ve spojení. Proč najednou kontakt ztratil? Co se to stalo, co za tím vězelo? Musel existovat nějaký důvod, proč Ježíš takovou hořkost zažil.

Vysvětlím to: Bůh oznámil Luciferovi, že Kristus smí za své království bojovat, dokud zůstane vytrvalý a pevný. Že sestoupí a v duchovním soupeření bude s Luciferem bojovat. Zvítězí-li, musí Lucifer propustit všechny, kteří se snaží z jeho říše odejít. Nato si Lucifer u Boha vyprosil, a Boží spravedlnost mu to umožnila, že může proti Kristovi používat jakékoliv prostředky a po tu dobu se Bůh a duchovní svět od něho stáhnou.

Jen na jednu věc Bůh nepřistoupil. Ježíše posiloval od jeho zajetí až do Golgoty duchovní energií, protože jinak by jeho tělo vlivem silné ztráty krve zahynulo. To byla podmínka, kterou si Bůh vymínil.

Chápete už, moji milí, proč cítil Ježíš v této těžké době hořkost? I vy to v těžkých zkouškách zažíváte. Ti, co tyto informace nemají, v takových chvílích volají: „Bůh nemůže existovat, protože tohle by nedopustil!“

Ale po každé zkoušce se vyjasní, protože jste v těžkých dobách zůstali pevně přimknuti k Bohu. Neztratili jste jistotu, že vás vede.

Důrazně připomínám modlitbu „Otče náš“. Nemá se bezmyšlenkovitě odříkávat, Ježíš věděl, proč ji lidem dává. Věděl, proč má člověk na jejím konci vroucně prosit: „Otče, buď naším vůdcem a ochráncem v pokušení!“ Ježíš připomínal: „Pokušení se ze světa nedají odstranit. Ale běda tomu, kdo k nim ponouká!“ Zapamatujte si to, moji milí!

Pokud zkoušku úspěšně zvládnete, odstraníte navěky příčinu, jež ji vyvolala – když ale uděláte tu samou chybu, dostaví se další zkouška.

Ale nejste otroky zkoušek, máte nad nimi moc! Dívejte se na tuto událost jako na úkol, který máte zvládnout. Nehloubajte nad tím, že vás přes pocity ovlivnily negace. Přijde-li zkouška, tak ji zkrátka absolvuje. Odstraňte příčinu. Pak jste vítězové.

Duch byl stvořen čistý - tedy také my všichni. Pak někteří selhali, duchovně zhřešili. Vy nyní zažíváte zkoušky ve hmotě. Ale ke zkouškám hmotu nepotřebujete, protože existují i v rajských světech. To ale dříve nebylo známo.

V původním domově jste se nerozhodli správně, a tak vás Boží láska a spravedlnost hledá. A najde! Právě teď je u vás: „Milé dítě,“ volá Otec, „otevři se a pojď ke mně. Čím více zkoušek zdoláš, tím jsi mému srdci blíž.“

Každé dítě, které dobrovolně odložilo zbraně Světla a rozhodlo se neřídit Božími zákony, je povinno tam, kde zákony změnilo a pošlapalo, znovu nastolit pořádek a řád.

Existují vzácné výjimky. Ale ty zařídí jen Boží láska a milosrdenství. Vše, co činí pouze Bůh, nazýváme duchovní alchymii. Pak „kdo hodně miluje, tomu je mnohé odpuštěno.“ Tehdy přicházejí k člověku jiné zkoušky - lépe mu vyhovují, a proto je může snáze splnit. Není to nespravedlivé, protože kdo hodně miluje, ten se víc podobá Bohu. A Bůh je Láska. Čím více se Bohu podobáte, tím lépe zvládáte i ostatní pochybení. Taková je duchovní alchymie, kterou Bůh koná. Neboť vše, co bylo na Zemi i jinde stvořené, pochází z Boží lásky. Týká se to i hmoty. Láska Boží je duchovní energie nejvyšší.

Kristus přišel mezi lid. Přinesl mu zákony Lásky: Boha miluj nade vše, miluj ho ze všech sil a celou duší. A bližního svého miluj jako sám sebe. Vidíte, právě tady objevil Lucifer obrovskou šanci. Protože pro člověka je těžké mít druhého rád, uznávat ho tak, jako uznává sám sebe.

A právě toho se týká většina vašich zkoušek.

Je pro vás náročné se řídit tím, co nyní slyšíte. Ale vězte, neosvobodí vás Ježíšovo učení - osvobodí vás skutky lásky, následování jeho činů.

*Mysli ve mně, ó Ježíši,
pak myslím zářivě a jasně.
Mluv ze mne, ó Ježíši,
pak budu mluvit pravdivě a mírně.
Působ skrze mne, ó Ježíši,
pak bude mé konání spravedlivé
a moje práce i odpočinek posvěceny.
Prostup, Pane, celou mou bytost
a naplň celé mé bytí,
ať každý ze mne může vyčíst
Tvoji velkou lásku.*

VÝCHOVA DĚTÍ

zpracovala Helena Pejšová, květen 2010

DĚDIČNOST

Pokud by určovaly kvalitu našich dětí geny, pak by se sourozenci mnoho lišit neměli. Proč jsou tedy rozdílní?

Protože v geneticky určeném těle pokaždé sídlí jiná bytost. V každém nově zrozeném jedinci je inkarnován výše nebo níže vyvinutý duch se svojí jedinečností a svojí historií minulých životů.

Duch je individualita a nemá s dědičným potenciálem těla ani s ostatními členy rodiny v tomto smyslu mnoho společného. Ani mimořádné schopnosti a poznatky nejsou dědičné – jedná se o zkušenosti uložené v duchu z minulých životů.

Vyskytují-li se podobné vlastnosti u více členů rodiny, svědčí to o vzájemném spolužití a získávání společných poznatků v minulých inkarnacích.

Nedědí se schopnosti ani vlastnosti ducha, ani nedobré vlastnosti; dítě je nezískává od rodičů či předků. Přináší si je zakořeněné ve svém nitru z dřívějších životů, nebo se objeví vlivem nesprávné výchovy.

Dítě má přesto něco s rodinou společného, přichází do ní v souladu se zákonem podobnosti: „Stejně přitahuje stejné.“ Rodí se do země a životního prostředí, s nimiž je svázáno společnými karmickými úkoly. Tím umožňuje karmické odčinění nejen sobě, ale i těm, ke kterým přichází. V rodině se vzájemně vyrovnávají přestupky a kvůli nim jsou děti v naší blízkosti.

Hmotné tělo, geneticky předurčené, je hudební nástroj, na který hraje duch. My máme naše dítě naučit tento nástroj ladit, udržovat a užívat.

DRUHY INKARNACÍ

- Většina inkarnovaných dětí k nám přišla s odhodláním odžít karmické důsledky svých činů. Ty se odehrály v některém z minulých životů.

- Pouze část dětí se inkarnovala dobrovolně. Do rodiny se narodila bytost, která má své příbuzné přivést k Bohu nebo odrazovat od nevhodného způsobu žití. V současné době se dále inkarnuje mnoho vyspělých bytostí s vysoce vyvinutým vnitřním vědomím ještě z jiného důvodu – mají pomoci při strukturálních přeměnách Země a jejích obyvatel.

- Rodí se také děti z inkarnací vynucených. Někteří rodiče tolik touží po dětech, že absolvují umělá těhotenství. Nebo si inkarnaci vyprosí. Ne vždy se takto narozená bytost stává jejich obdarováním.

V nadzemských prostorech naše dítě žilo v okruhu svých blízkých, duchovně příbuzných bytostí. Tak např. naše vnučka Johanka říkala naší snaše: „Ty nejsi moje maminka, moje maminka je jinak barevná.“

A pamatujme, životní podmínky v nadzemských dimenzích jsou zcela jiné, a proto zejména dnes bývá těžké se přizpůsobit vztahům a zvykům v pozemských rodinách a příbuzenstvu.

PŘÍPRAVA INKARNACE

O inkarnaci je ve sférách atmosférických kruhů Země velký zájem. Bytosti touží dostat se sem na Zemi, protože zdejší život má zhruba 18x vyšší dramatickost než žití v nadzemí. Takže naše povinnost je děti mít, pokud můžeme.

Chce-li se bytost inkarnovat, zahajuje ve spolupráci s duchovním průvodcem činnost karmická rada. S bytostí domlouvají na základě předložených skutečností možnosti nového pozemského života, rozhoduje se, které své vlastnosti v nadcházejícím životě využije. Duchovní bytost za pomoci vedoucího duchovního průvodce pak vyhledává rody umožňující žití v souladu s připraveným osudem.

Zkoumají se geny do páté generace předků - aby bytost měla vlohy pro určitou kvalitu smyslu a vůle a aby svůj život zvládla. Genetická informace rodu je vyhledána na základě vyspělosti: je-li bytost zatížená, uvědomuje si, že ji nečeká nic příjemného. Ovšem ten, kdo dosáhl pokroku, poznává, že ho tentokrát bude provázet mnohem silnější průvodce. Neustále společně procházejí klíčové události budoucího života, až inkarnující jejich význam pochopí.

Předem je vždy stanoven průběh dětství, typ rodiny, do které se člověk rodí, klíčové osudové události, doba narození a pozemské smrti.

VÝCHOVA DÍTĚTE V SOULADU S DUCHOVNÍMI ZÁKONITOSTMI

Děti jsou svěřeným darem - umožňujeme jim existenční podmínky a možnost duchovního růstu. Pokud jsou očekávány s láskou, znamená to, že jsou se svými budoucími rodiči a sourozenci spojeni již před svým zrozením.

Prvotním úkolem výchovy by měla být péče o rozvoj jeho ducha a duše. K čemu tedy máme svoje děti vést? Na co se zaměřit?

1. Rozvíjejme tvořivou fantazii a představivost

Tato aktivita je nejdůležitější v útlém věku, kdy není rozvinuté rozumové vědomí. Čtème a vyprávějme svým dětem pohádky. Pak je pro ně samozřejmé, že dobro vítězí i že je třeba překonávat překážky. Víra v dobro a krásu formuje jeho charakter a životní postoj. Tuto skutečnost by si měli uvědomit všichni rodiče při volbě televizních programů, četby a her.

Mějme na vědomí, že dětská fantazie bývá skutečnosti blíže než rozumem zkeslená představivost dospělého. Děti často vyprávějí o svých snech a představách. Jsou zakotveny v jejich vědomí jako realita, a tu nemá dospělý člověk nepromyšlenými slovy ničit.

Čím hlouběji prožívá dítě vyprávěné nebo předčítané pozitivní děje, tím silnější je energetické záření vyššího světla v jeho auře. Prosvětluje

vytvářející se duševní strukturu dítěte. Čím více pocitů jsme schopni v dětské duši probouzet, tím intenzivnější a bohatší bude jeho vnitřní život. Čím racionálnější a citově chudší je okolí dítěte a jeho vnitřní svět, tím omezenější je příjem tohoto světla.

Do 8 - 10 let žije dítě z duchovního vědomí. Rozumí stromům, mluví k němu devas. Má svůj myšlenkový svět, potřebuje čas a volnost. Astrální vnímavost nemá vlivem hmotného životního prostředí a rozumovou aktivitou ještě potlačenou. Vnímá a hovoří s vílami a skřítky, éterickými bytostmi žijícími ve volné přírodě.

2. Posilujme v domí obou sv t

Dokud nezíská nad vnitřním životem nadvládu rozum, mají na představivost dítěte velmi silný vliv poznatky z dimenze, ve které žilo před svým zrozením. Jednak jsou děti provázeny několika členy své duchovní rodiny a jednak vidí i další duchovní bytosti - zemřelé příbuzné, svého duchovního průvodce atd. Proto děti neznají strach ze smrti a věří ve věčné bytí.

Pokud jim zemřela matka, setkávají se s ní během nočního pobytu v nadzemské sféře a přijímají od ní rady. Ovšem většina dospělých jejich zprávám nevěří a zakazuje jim tak mluvit. Nejsou si vědomi, že své dítě okrádají o jednu z nejkrásnějších a nejcennějších životních fází vedoucí k rozvoji osobnosti.

Zajímejme se o krásu a realitu sfér a duchovních bytostí, o nichž chce naše dítě mluvit. Jinak časem zmlkne a předčasně bude věnovat pozornost světu dospělých.

Pro dítě je tedy důležité, aby si uvědomilo, že žije ve dvou světech. Veďme ho k jistotě, že jeho anděl strážný bude vždy stát při něm. Naše dítě pak získá pocit bezpečí i jistotu, že nikdy není samo, že je stále pozorováno laskavýma očima svého duchovního průvodce.

Právě tento fakt dává základ vzniku jeho morálního cítění a charakteru. Dítě nechce dělat nic špatného, aby nebyl jeho andělíček smutný.

3. Bu me svým dětem dobrým příkladem

Než začne dítě chodit do školy, bývá rodina celým jeho světem. Později to budou učitelé a v dospívání někteří vrstevníci. Nyní jsou tedy rodiče ti, které napodobuje.

Jsme spolehliví, trpěliví, skromní i pokorní? Jsme ohleduplní ke svým bližním? Jsme skromní, šetrní a schopni si něco odřeknout? Nemyslíme jenom na sebe a vlastní rodinu, pomáháme slabším? Máme soucit s druhými? Snažíme se o porozumění v rodině, příbuzenstvu, práci? Umíme odpustit? Respektujeme duchovní i pozemské zákony? Vážíme si přírody?

Dnešní děti potřebují větší přísnost. Vyžadujeme plnění povinností i dodržování slibů. To jsou vlastnosti, které většinová společnost nedoceňuje, ale nevzdávejme to a buďme důslední. Pokud děti překračují duchovní zákony nebo pozemské zákonitosti, nenecháme jim svobodnou vůli je překračovat. Vysvětleme, proč takové chování škodí, neboť špatnou výchovou dítěti rozbíjíme vnitřní svět.

Plány a představy dětí nemají být bez rozmýšlení a bez ohledu na finanční zatížení plněny. Tak se chovají rodiče, kteří si na své děti nenajdou čas a nákupy tlumí výčitky svého svědomí. My však víme, že duchovně správné je učit své děti, že existují určité meze. Jsou dány finančními možnostmi, ale hlavně ohledem k životnímu prostředí. Není jen ono na světě a nemůže mít vše, co si přeje.

Pak, až dospěje, bude mít pevný charakter a dobré morální zásady. Z bezmocného děťátka vyroste osobnost. Tehdy nastupuje doba, kdy je naší povinností je zcela propustit. Dokonce by bylo duchovní chybou, kdybychom za ně jejich nově vzniklé rodinné povinnosti přebírali



NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Přestože jsem doufal, že se na podzim osobně setkáme, dostáváte opět jen písemný vzkaz.

Děkuji všem, kteří na tomto sešitě pracovali a umožnili jeho vydání. Já osobně mohl poslat jen texty ke zpracování.

Rozhodl jsem se však pro vás přeložit Hardusovo sdělení o mlčení, které jsem zpracovával pro seminář rakouských přátel. Přestože je několik let staré, je stále aktuální. Věřím, že i vy v něm najdete řadu podnětů pro svůj vývoj.

Nemůžeme se setkat osobně, ale věřte, že jsem stále v duchu s vámi. Doufám, že se můj zdravotní stav natolik zlepší, že se s pomocí Boží budu moci za vámi do Čech vypravit.

Do té doby přijměte moje srdečné pozdravy. Přeji vám mnoho úspěchů na cestě Bohu blíž.

František

